

d'Investigacions Espeleològiques de Granollers, al qual s'afegí a partir del Febrer d'enguany la col.laboració d'un equip de treball format per membres de l'Espeleo-Club de Sabadell (E.C.S.) i de l'Equip de Recerques Espeleològiques (E.R.E.) del C.E.C., que ha elaborat una cartografia geològica detallada del sector, n'ha estudiat la petrologia, la sedimentologia, l'estructura tectònica i la geomorfologia per tal de caracteritzar geològicament la zona i poder emprendre estudis més concrets sobre la formació i evolució de l'interessant fenomen espeleològic. En un futur molt immediat s'iniciarà l'estudi hidrològic mitjançant aforaments i anàlisis d'aigües sistemàtics per tal de valorar els cabals i les característiques químiques de l'aigua i la delimitació exacta de la conca hidrològica que alimenta el curs subterrani i les fonts.

Donada la gran importància d'aquestes fonts com a subministrament d'aigües per a Tavertet, els resultats d'aquests estudis són del més gran interès per a aquesta població, ja que avaluaran el potencial hídric disponible i esdevindran la base per al control de la puresa i potabilitat de les aigües i per a la prevenció de qualsevol tipus de contaminació que tindria uns resultats catastròfics per a Tavertet. Conscients d'aquest perill s'ha evitat amb escurpulositat durant les exploracions l'abocament de qualsevol mena de deixalles a l'interior de la cavitat, especialment del carbur que alimenta els llums dels espeleòlegs i que és un element contaminador molt perillós. Al mateix temps, s'ha instal·lat una reixa a la boca de la cavitat per tal de mantenir el màxim control sobre les visites i exploracions a la cova.

Per tal de donar a conèixer els treballs realitzats, s'ha previst una presentació pública en forma d'una conferència amb diapositives que tindrà lloc el dia 11 de Juliol a 2/4 de 10 del vespre a la sala d'actes del Museu de Granollers.

JORDI ICART (G.I.E.G.)
ANTONI FREIXES
(Espeleo-Club de Sabadell)
JOSEP Mª CERVELLÓ
(E.R.E. del C.E.C.)

amic caminant

Cal que tornem a recordar l'existència del castell de Tavertet en un flanc del Puig de la Força i amb tot plegat, va perfilant-se la idea d'un enorme planell fortificat i inaccessible, i no ja de l'època franda o visigòtica en la que probablement fou bastit el primigeni castell Cornil o de Tavertet, sinó de molts segles abans, marxant enllà del període ibèric i edats del ferro i del bronze. L'afirmació no és pas totalment gratuïta. En obrir-se fa pocs anys una nova carre

tera asfaltada pel servei de l'urbanització que hem fet abans referència, es va escapar un altre tros de la muralla, en el mateix lloc del pas del vell camí. D'entre els antiquíssims enderrocs, en Jordi Sanglas hi va trobar -i nosaltres hi érem-, un fragment de ceràmica amb dibuix ratllat, d'una aparença molt remota, que ens resultà molt més de la que nosaltres imaginàvem, puix que els experts l'han identificat sense la més lleu vacil·lació com de l'època neolítica i

molt semblant, per no dir igual, a altres bocins trobats a les coves de les Gruiteres, que estan a l'altra banda del pantà de Sau i són també neolítiques.

En Jordi Sanglas, esperonat per la troballa, resseguí en altres ocasions i amb molta atenció la trosejada muralla per si trobava algun altre tros germà del ressenyat; solament aconseguí de caçar un petit fragment, igualment neolític, però de diferent dibuix i potser més antic.